

مقدمه ای بر کارگاه

همکاران ارجمند

دانشگاه تربیت مدرس به برکت استادان شایسته‌اش در جرگه دانشگاه های سطح اول کشور قرار گرفته است. این رخداد مایه مباهات است. اما نمی توان توسعه در این سطح را نقطه کمال دانشگاه دانست. وجود برنامه راهبردی تحول خود نشان از اراده ای برای نیل به سطوح بالاتر دارد که جز با تلاش و تعهد یکایک استادان دست یافتنی نیست.

جهان امروز دانشگاه‌هایی را پاسخگوتر و با آینده روشن تر ارزیابی می کند که در آن تنها یک جبهه دانش‌پژوهی فعال نیست. این دانشگاه‌ها که در این دوره آموزشی با نمونه‌های متعدد شان آشنا خواهید شد. پژوهش در جهت ارتقاء و اعتلای کیفیت آموزش را به عنوان یک جبهه شاخص، فعال و روبه توسعه پذیرفته شده است. استادان فعال در این صحنه را "آموزش پژوه" می خوانند و اگر این استادان به میزانی باشند که جرم بحرانی هیأت علمی را تشکیل دهند، دانشگاه مربوطه را دانشگاه "آموزش پژوه" می خوانند. تربیت مدرس نه تنها این ظرفیت را داراست بلکه باید آن را اتفاقی از جنس مأموریت اولیه آن نیز دانست. گشودن این جبهه پژوهشی میان رشته‌ای البته نه تنها به قیمت کمرنگ شدن جبهه سنتی دانش پژوهی نمی‌شود، بلکه موجبات تقویت آن را نیز فراهم می سازد.